

تهران در ابتدای دوره قاجار

۷ مهر ۱۳۹۷ ساعت ۱۷:۰۷

اهمیت این شهر باندازه تبریز و اصفهان نیست. در خارج شهر مانند دو شهر پیش دهکده دیده نمی‌شود، کلیه جمعیتش که داخل چهاردیوار است یک صد هزار می‌باشد.

کافه تاریخ- سبک زندگی

تهران در دوران اولیه حکومت قاجاریان وسعت و جمعیت کمی داشت و شکل و ظاهر پایتخت‌های مدرن غرب را پیدا نکرده بود و حتی در مقایسه با شهرهایی چون اصفهان از اهمیت کمتری برخوردار بود. این مسئله به خوبی در روایت‌های سیاحانی که تهران را دیده‌اند مشهود است:

«وسعت تهران کم و بیش از چهار پنج کیلومتر محیط ندارد. حصار شهر مانند سایر شهرها بروچی است که بدورشان خندق حفر کرده‌اند. شش دروازه دارد که از کاشی‌های با الوان مختلف تزیین شده‌اند. بعضی از این دروازه‌ها نوعی قلعه کوچک دارد که دورش خندقی کنده و بیکصد متر جلوی دیوارهای حصار قرار دارند، همه رو بخرابی رفته و هیچی نمیتواند در مقابل حملات شدید مقاومت کند.

و اهمیت این شهر باندازه تبریز و اصفهان نیست. در خارج شهر مانند دو شهر پیش دهکده دیده نمی‌شود، کلیه جمعیتش که داخل چهاردیوار است یک صد هزار می‌باشد. در اولین وهله منظره‌اش جز دیواری طولانی از آجرهای زرد رنگی که از رویش چند گنبد مسجد و کلاه فرنگی‌های قصر شاه مشاهده می‌شود چیز دیگری ندارد. شش هفت مسجد، سه چهار مدرسه، یکصد حمام و قریب یکد کاروانسرا دارد که هیچیان قابل توجه نیستند. بازارها بدهیئت و کثیف و ساختمان‌هایشان بسیار بد است. برای پایتخت بودن صلاحیت ندارد و تنها پادشاهان قاجاریه آنرا پایتخت قرار داده‌اند، آن هم تنها بدین منظور که با شاهان صفوی رقابت کرده باشند اما هنوز پایتخت حقیقی ایران اصفهان است که ابنیه نفیس دارد.»^۱

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/37216/قاجار-دوره-ابتداي-تهران/>